

ΚΕΚΡ: Για την ταξική αντίληψη του αγώνα κατά του φασισμού και τα λάθη του «αριστερισμού» των Ελλήνων συντρόφων.

ΚΕΚΡ: Για την ταξική αντίληψη του αγώνα κατά του φασισμού και τα λάθη του «αριστερισμού» των Ελλήνων συντρόφων

Πηγή: [solidnet](http://solidnet.net).

Αναδημοσίευση από: cubaniagriega.blogspot.com

25.05.2022γ.

Σχολιασμός του άρθρου του Τμήματος Διεθνών Σχέσεων της ΚΕ του ΚΚΕ «Για τη στάση του ΚΕΚΡ στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία», εκ μέρους του Διεθνούς Τμήματος της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΕΚΡ

Στις 29 Απριλίου 2022, η εφημερίδα «Ριζοσπάστης», το κεντρικό όργανο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, δημοσίευσε ένα άρθρο του Τμήματος Διεθνών Σχέσεων της ΚΕ του ΚΚΕ [«Για τη στάση του ΚΕΚΡ στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία»](#).

Το άρθρο αξιολογεί τις ενέργειες του ΚΕΚΡ σε σχέση με την ειδική επιχείρηση που διεξάγει η Ρωσία στην Ουκρανία, εκφράζει ακραία ενόχληση για τη διαφωνία μας με τη θέση του ΚΚΕ και δηλώνει ότι η προσέγγιση του ΚΕΚΡ είναι εκλεκτικιστική και ότι διολισθαίνει σε σοβαρά θεωρητικά και πολιτικά λάθη, «υιοθετώντας» ακόμη και αστικές θεωρίες.

Λέμε ευθέως ότι διαφωνούμε κατηγορηματικά με τέτοιες εκτιμήσεις, θεωρώντας τις αντιεπιστημονικές, αλλά διαφωνούμε ακόμη περισσότερο με τη μέθοδο συζήτησης από το κόμμα με το οποίο έχουμε μακροχρόνιες φιλικές σχέσεις. Κατόπιν αιτήματος του Διεθνούς Τμήματος της ΚΕ του ΚΚΕ της 28. 04. 2022, συζητήσαμε συγκεκριμένα την κατάσταση στη συνεδρίαση του Πολιτικού Συμβουλίου και απαντήσαμε στα ερωτήματα που τέθηκαν. Ωστόσο, αποδείχθηκε ότι κανείς δεν περίμενε ιδιαίτερα τα επιχειρήματά μας, και ήδη στις 29. 04. 2022, το

προαναφερθέν άρθρο δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Ριζοσπάστης».

Καθώς τα κύρια επιχειρήματά μας έχουν ήδη επαληθευτεί και παραδοθεί στους συντρόφους μας στην ΚΕ του ΚΚΕ, τα παραδίδουμε στο Solidnet για δημοσίευση, προσπαθώντας να ακολουθήσουμε τη δομή του άρθρου του «Ριζοσπάστη» για τον καλύτερο προσανατολισμό των Ελλήνων αναγνωστών.

Λίγα λόγια για τη σχέση μεταξύ του ΚΕΚΡ και του ΚΚΕ

Το Πολιτικό Συμβούλιο της Κεντρικής Επιτροπής του Κόμματός μας εξέτασε και συζήτησε προσεκτικά την επιστολή της 28ης Απριλίου 2022 του Διεθνούς Τμήματος του ΚΕ ΚΚΕ σχετικά με τις σοβαρές διαφορές στις θέσεις μας σε μια σειρά από ζητήματα, κυρίως την εκτίμηση της κατάστασης σε σχέση με τη στρατιωτική δράση στην Ουκρανία και το Ντονμπάς.

Πιστεύουμε και εμείς ότι έχει έρθει η ώρα να ξεκαθαρίσουμε τις σχέσεις μας, οι οποίες έχουν μακρά ιστορία και σε μεγάλο βαθμό είναι γόνιμου και συντροφικού χαρακτήρα.

Θυμόμαστε και εκτιμούμε καλά το γεγονός ότι το ΚΚΕ ήταν ένα από τα πρώτα ξένα κομμουνιστικά κόμματα που συνήψαν διμερείς σχέσεις με το ΚΕΚΡ. Τα κόμματά μας αντιμετώπιζαν πάντοτε τον μαρξισμό ως επιστήμη με τον ίδιο τρόπο και οι θέσεις μας σχετικά με την ανάλυση των αιτιών της ήττας του σοσιαλισμού στην ΕΣΣΔ ήταν σχεδόν ταυτόσημες. Στη διεθνή συνάντηση στο Λένινγκραντ το 1997 με αφορμή την 80ή επέτειο της Μεγάλης Οκτωβριανής Σοσιαλιστικής Επανάστασης, μαζί με άλλα 30 κόμματα υπογράψαμε τη διακήρυξη «Οκτώβρης-80». Μπορούμε να πούμε ότι κάναμε θεωρητική εργασία από κοινού. Έτσι, κατόπιν αιτήματος των Ελλήνων συντρόφων μας, επιλέγαμε την κατάλληλη βιβλιογραφία σχετικά με τις οικονομικές συζητήσεις στην ΕΣΣΔ και οι ειδικοί μας μοιράζονταν τις γνώσεις τους. Μια ομάδα επιστημόνων, πολιτικών οικονομολόγων και φιλοσόφων (η αν. καθηγήτρια [Γιαμπρόβα](#), οι καθηγητές Ποπόφ, Ελμέγιεφ και Βόλοβιτς), πήγαν στην Ελλάδα για να προσφέρουν διαλέξεις και να συμμετάσχουν σε επιστημονικές συζητήσεις. Θυμόμαστε επίσης με ευγνωμοσύνη την οργάνωση σπουδών στην Ελλάδα μιας ομάδας ακτιβιστών μας στο συνδικαλιστικό κίνημα. Το Κόμμα μας υποστήριξε αμέσως την πρωτοβουλία του ΚΚΕ για τη διοργάνωση τακτικών Διεθνών Συναντήσεων Κομμουνιστικών και Εργατικών Κομμάτων το 1998 και συμμετείχε σε όλες αυτές τις συναντήσεις ως μέλος της Ομάδας Εργασίας Solidnet. Τα κόμματά μας από κοινού έθεσαν τα θεμέλια για το περιοδικό «Διεθνής Κομμουνιστική Επιθεώρηση» (ΔΚΕ) και τη δημιουργία της «Ευρωπαϊκής Κομμουνιστικής Πρωτοβουλίας» (ΕΚΠ).

Το ΚΕΚΡ είδε αυτές τις μορφές αλληλεπίδρασης ως συγκεκριμένα βήματα προς τη δημιουργία ενός **κομμουνιστικού πόλου** στο διεθνές κομμουνιστικό κίνημα, το οποίο, κατά την εκτίμησή μας, είχε την ισχυρότερη ομορτοουνιστική προδιάθεση από την εποχή του Γκορμπατσόφ. Όπως γνωρίζετε, το Κόμμα μας συνέβαλε στην υπέρβαση αυτής της παρέκκλισης, διοργάνωσε διεθνή συνέδρια ορθόδοξων κομμάτων: «100 χρόνια Οκτώβρης» στο Λένινγκραντ, «100 χρόνια Κομιντέρν» και «140 χρόνια Στάλιν» στη Μόσχα, «70 χρόνια Νίκης» στο Ντονμπάς, στα οποία συμμετείχε το ΚΚΕ.

Δυστυχώς, παρά τη μακρόχρονη αυτή συντροφικότητα μεταξύ των κομμάτων μας, έχουμε πράγματι πρόσφατα αντιμετωπίσει σοβαρές αποκλίσεις απόψεων.

Πώς συνέβη αυτό; Και εμείς ανησυχούμε ειλικρινά για το γεγονός αυτό και αναλύουμε την προηγούμενη ιστορία. Νομίζουμε ότι πρέπει να πούμε ευθέως ότι ορισμένες αποκλίσεις προέκυψαν πολύ νωρίτερα από τη στρατιωτική δράση των ρωσικών ενόπλων δυνάμεων στην Ουκρανία. Νωρίτερα, υπήρχαν διαφορές στο θέμα της επιστημονικής κατανόησης του φασισμού και της αξιολόγησης των εκδηλώσεων του φασισμού στην εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ (δηλαδή της ανάληψης πρωτοβουλίας για την συγκρότηση και υποστήριξη τρομοκρατικών μορφών κυριαρχίας του κεφαλαίου στη χώρα «θύμα») και των συμμάχων τους στο ΝΑΤΟ σήμερα – «εξαγώγιμος φασισμός». Σημαντικές διαφορές προέκυψαν και στην αξιολόγηση της Κομιντέρν.

Αλλά ακόμη πιο σημαντικό, κατά την άποψή μας, είναι το γεγονός ότι η απόκλιση στο όραμα των κομμάτων μας για τον τρόπο με τον οποίο διαμορφώνεται ο κομμουνιστικός πόλος έχει σταδιακά συσσωρευτεί. Αναγνωρίζουμε βεβαίως την αξία του ΚΚΕ για την έναρξη και την ίδρυση της ΔΕΕ και στη συνέχεια του ΕΚΙ, αλλά πρέπει να σημειώσουμε ότι αυτές οι οργανωτικές μορφές δεν αναπτύχθηκαν ποτέ ως έγκυρες μορφές συλλογικής πάλης ενάντια στον οπορτουνισμό και τον αναθεωρητισμό. Περιορίστηκαν στην ανταλλαγή απόψεων μεταξύ των κομμάτων, αλλά δεν βρήκαν συνέχεια στην πρακτική κοινή εργασία – δεν παρείχαν ούτε την πιο στοιχειώδη κοινή συντονισμένη δράση των κομμάτων του πόλου προς τα έξω, για παράδειγμα σε φόρουμ όπως οι γενικές συναντήσεις Solidnet. Για να διασφαλίσει τη φαινομενική ενότητα και προς αποφυγή της διάσπασης του συστήματος Solidnet, το ΚΚΕ συγκρατούσε συνεχώς τις προσπάθειες οργάνωσης ενός κοινού μετώπου ενάντια στον οπορτουνισμό της Ευρωαριστεράς και άλλων δεξιών κομμάτων, παρόλο που το ίδιο μιλούσε ως επί το πλείστον σωστά, από επαναστατικές μαρξιστικές θέσεις, για ζητήματα θεωρίας και τρέχουσας πολιτικής.

Σε αυτό πρέπει να προσθέσουμε ότι, από τη μεριά μας, από τις πρώτες συναντήσεις, οι σύντροφοι ηγέτες του ΚΚΕ έχουν γίνει κάπως υπερόπτες, όπως λένε στη Ρωσία, κάπως χάλκινοι, έχουν αρχίσει να παρουσιάζουν τις απόψεις τους ως την απόλυτη αλήθεια ή ακόμη και ως διδαχές, και η ΔΚΕ και το ΕΚΠ έχουν μετατραπεί σε φορείς υποστήριξης της γραμμής του ΚΚΕ. Νομίζουμε ότι αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το προεδρείο του Ουγγρικού Εργατικού Κόμματος αποφάσισε πρόσφατα να τερματίσει τη συμμετοχή του κόμματος στη Γραμματεία της Ευρωπαϊκής Κομμουνιστικής Πρωτοβουλίας, καθώς οι σύντροφοι δεν μπορούν πλέον να αναλάβουν την ευθύνη για τα διάφορα πολιτικά έγγραφα που υιοθετούνται εκ μέρους της Γραμματείας.

Αν και με βαριά καρδιά, ωστόσο, είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε αυτή τη συζήτηση. Όπως είπε ο Λένιν: *«Υπάρχουν όμως στιγμές που είσαι υποχρεωμένος - όταν υπάρχει κίνδυνος να προξενηθεί ανεπανόρθωτο κακό και στο Κόμμα και στην επανάσταση- να βάλεις το ζήτημα ορθά-κοφτά και να ονομάσεις τα πράγματα με το πραγματικό τους όνομα»* [Άπαντα, τ. 35, σ. 343].

Η έκθεση της ΚΕ του ΚΕΚΡ και ενστάσεις συντρόφων του Διεθνούς Τμήματος της ΚΕ του ΚΚΕ

Οι σύντροφοι από το ΚΚΕ έχουν πράγματι μελετήσει την [έκθεση της ΚΕ του ΚΕΚΡ \(https://rkrp-rpk.ru/2022/03/31/об-отношении-ркрп-к-военным-действиям/\)](https://rkrp-rpk.ru/2022/03/31/об-отношении-ркрп-к-военным-действиям/) και σωστά επισημαίνουν ότι ισχυριζόμαστε ότι *«τους πολέμους τούς έφερε στη γη της Σοβιετικής Ένωσης ο καπιταλισμός»*. Αξιολογούμε τη φύση του πολέμου ως

ιμπεριαλιστική – ότι «η πραγματική πηγή της υπό ανάλυση σύγκρουσης στην Ουκρανία είναι οι διιμπεριαλιστικές αντιφάσεις [και όχι «ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις» – σ.τ.μ.][\[1\]](#) μεταξύ ΗΠΑ, ΕΕ και Ρωσίας, στις οποίες εντάσσεται η Ουκρανία». Το ΚΕΚΡ πιστεύει επίσης ότι η Ουκρανία είναι ένα φασιστικό κράτος και ότι ο φασισμός στη χώρα αυτή «είναι ουκρανικός μόνο ως προς τον τόπο εκδήλωσής του, ως προς τη γλώσσα, ως προς την ιστορική συνέχεια και τη σύνθεση των στελεχών, αλλά ως προς την καταγωγή του είναι εντελώς αμερικανικός».

Στη συνέχεια, οι σύντροφοι δηλώνουν ότι δεν συμφωνούν με την κατανόηση της λενινιστικής θεωρίας του ιμπεριαλισμού από το ΚΕΚΡ, δεν συμφωνούν με τη θεωρία του «φασισμού στην εξωτερική πολιτική», δεν συμμερίζονται το συμπέρασμα του ΚΕΚΡ, το οποίο πιστεύει ότι αυτό που συμβαίνει στην Ουκρανία έχει μια θετική πλευρά – βοηθώντας το λαό του Ντονμπάς να καταπολεμήσει τον αμερικανικό φασισμό στην εξωτερική πολιτική, και ως εκ τούτου τον υποστηρίζει. Οι θεωρητικοί του ΚΚΕ ισχυρίζονται ότι είναι δήθεν εκλεκτικισμός η θέση του ΚΕΚΡ που το οδηγεί τελικά να υποστηρίζει τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο.

Δήθεν, αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το ΚΕΚΡ υποστήριξε την ιμπεριαλιστική εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία και δεν υπέγραψε την Κοινή Δήλωση που υποστηρίχθηκε από 42 κομμουνιστικά και εργατικά κόμματα και 30 κομμουνιστικές οργανώσεις νεολαίας από όλο τον κόσμο, η οποία εκδόθηκε με πρωτοβουλία του ΚΚΕ, του Κομμουνιστικού Κόμματος των Εργαζομένων της Ισπανίας, του Κομμουνιστικού Κόμματος του Μεξικού και του Τουρκικού Κομμουνιστικού Κόμματος, σε αντίθεση με την οργάνωση νεολαίας του, την Επαναστατική Κομμουνιστική Ένωση Νεολαίας (Μπολσεβίκων), η οποία έχει διμερείς σχέσεις με την ΚΝΕ.

Οι σύντροφοι από το ΚΚΕ λυπούνται που το ΚΕΚΡ δεν είναι ανάμεσα στα 42 κομμουνιστικά και εργατικά κόμματα που έχουν υπογράψει την Κοινή Δήλωση κατά του ιμπεριαλιστικού πολέμου στην Ουκρανία. Κι εμείς λυπούμαστε και ανησυχούμε. Αλλά ταυτόχρονα είμαστε αναγκασμένοι να επισημάνουμε ότι εκδηλώθηκε επίσης κάποια αλαζονεία και περιφρόνηση των απόψεων των συντρόφων. Η πρωτοβουλία για τη δήλωση ελήφθη από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, το Κομμουνιστικό Κόμμα Εργαζομένων της Ισπανίας, το Κομμουνιστικό Κόμμα Μεξικού και το Κομμουνιστικό Κόμμα Τουρκίας. Σεβόμαστε αυτά τα κόμματα, αλλά θεωρούμε ότι είναι απλώς απρεπές το γεγονός ότι οι συντάκτες δεν συμβουλευτήκαν τους κομμουνιστές του Ντονμπάς, της Ρωσίας και της Ουκρανίας προτού θέσουν το σχέδιο σε δημόσια διαβούλευση. Άλλωστε, το 2015, με αφορμή την 70ή επέτειο από τη νίκη στον Μεγάλο Πατριωτικό Πόλεμο, διοργανώσαμε από κοινού ένα διεθνές συνέδριο στο Ντονμπάς για τα προβλήματα της καταπολέμησης του φασισμού. Πώς θα μπορούσε κάποιος να φερθεί με τέτοια αδιακρισία, γνωρίζοντας ότι ο πόλεμος κατά του Ντονμπάς διεξάγεται εδώ και οκτώ χρόνια και έχει ήδη στοιχίσει τη ζωή σε 15.000 ανθρώπους, κυρίως αμάχους; Οι σύντροφοι του ΚΚΕ και άλλοι υπογράφωντες επισήμαναν σωστά ότι η ρωσική αστική τάξη δεν ασχολείται με την αποναζιστικοποίηση για ιδεολογικούς λόγους, ότι δεν πρόκειται να ξεριζώσει τις καπιταλιστικές ρίζες που γεννούν τον φασισμό. Αλλά, τους ρωτάμε, τι θα έπρεπε να είχαμε κάνει; Να επιδείξουμε περαιτέρω αναμονή και ανοχή; Γνωρίζετε άραγε ότι εμείς (ΚΕΚΡ, Κομμουνιστική Εργατική Οργάνωση της Λαϊκής Δημοκρατίας του Λουγκάνσκ [ΚΕΟ ΛΔΛ] και Εργατικό Μέτωπο

της Λαϊκής Δημοκρατίας του Ντονιέσκ [ΕΜ ΛΔΝΤ]) ανέκαθεν δεν επιτρέπαμε απλώς, αλλά και διεκδικούσαμε επίμονα περισσότερη βοήθεια από την αστική Ρωσία, ωστόσο, εσείς στη εν λόγω δήλωση δεν αναφέρατε καν ότι ο **πόλεμος των εργατών και κομμουνιστών του Ντονμπάς έχει δίκαιο αντιφασιστικό χαρακτήρα**. Ή μήπως διαφωνείτε με αυτό;

Αντ' αυτού, κάνετε μια πολύ ειρωνική αναφορά στον χαρακτήρα των λεγόμενων «Λαϊκών Δημοκρατιών» του Ντονμπάς, ο οποίος δεν έχει καμία σχέση με τον χαρακτήρα των Λαϊκών Δημοκρατιών που προέκυψαν μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο στην Ευρώπη.

Ναι, αυτό ισχύει. Εμείς και οι κομμουνιστές στο Ντονμπάς το γνωρίζουμε αυτό και αναφερόμαστε αρκετά εκτενώς και ευθέως στην αγωνιστική μας δράση στην απώλεια των στοιχείων της *λαϊκότητας* στη διακυβέρνηση των δημοκρατιών. Αλλά επιτρέψτε μας να επισημάνουμε ότι η **λαϊκότητα** αυτών των δημοκρατιών γεννήθηκε και καθορίστηκε από την απροθυμία του λαού να υποταχθεί στην επιβολή των φασιστών, από την απροθυμία του να επαναλάβει τη μοίρα του πυρπολημένου Οίκου των Συνδικάτων στην Οδησό. Ο λαός του Ντονμπάς είπε το δικό του «ΟΧΙ [στα ελληνικά – σ.τ.μ.]» στους φασίστες τιμωρούς του Κιέβου σε δημοψηφίσματα τον Μάιο του 2014. Ακριβώς σε αυτό το γεγονός εδράζεται η λαϊκότητα αυτών των δημοκρατιών. Μια λαϊκότητα, κατά τη γνώμη σας, *λανθασμένη*, πλην όμως [αυτή προέκυψε ως ιστορικά] διαθέσιμη.

Το ανέφικτο της επιβίωσης των δημοκρατιών του Ντονμπάς σε αυτόν τον αγώνα χωρίς τη βοήθεια της αστικής Ρωσίας ήταν απολύτως σαφές από το 2014, πολλώ μάλλον δεδομένου ότι έχουν να αντιπαρατεθούν στις συνδυασμένες δυνάμεις του παγκόσμιου ιμπεριαλιστικού κεφαλαίου. Ωστόσο, αυτό διόλου δεν σημαίνει ότι οι δημοκρατίες αυτές θα έπρεπε να απορρίπτουν τη βοήθεια αυτή από τη Ρωσική Ομοσπονδία. Το ΚΕΚΡ, ας το επαναλάβουμε, ανέκαθεν δεν επέτρεπε απλώς, αλλά ανέκαθεν απαιτούσε περισσότερη βοήθεια από την κυβέρνηση, συμπεριλαμβανομένης της στρατιωτικής βοήθειας. Εσείς για κάποιο λόγο δεν είχατε εκφράσει αντιρρήσεις επ' αυτού νωρίτερα; Σήμερα, πιστεύετε ότι δεν θα έπρεπε να υπήρχε βοήθεια στον αγώνα κατά του αμερικανικού φασισμού στην εξωτερική πολιτική; Εμείς πιστεύουμε ότι οι φασίστες πρέπει να χτυπιούνται με οποιοδήποτε όπλο, ανά πάσα στιγμή, χρησιμοποιώντας όλους τους συμμάχους και συνοδοιπόρους.

Ποιος έχει λανθασμένη προσέγγιση κατά την εξέταση του σύγχρονου κόσμου και της Ρωσίας, το ΚΕΚΡ ή το ΚΚΕ;

Οι σύντροφοι από το ΚΚΕ γράφουν στον «Ριζοσπάστη»: «Η ...προσέγγιση του ΚΕΚΡ, αν και σε αντίθεση από το ΚΚΡΟ, φαίνεται ότι προσπαθεί να προσεγγίσει τις εξελίξεις από ταξική σκοπιά, ωστόσο διολισθαίνει σε σοβαρά θεωρητικά και πολιτικά λάθη, ακόμη και σε «δάνεια» από αστικές αντιλήψεις και από δυνάμεις που το ίδιο το ΚΕΚΡ χαρακτηρίζει οπορτουνιστικές. Αυτές οι αστοχίες το οδηγούν στο «ξέπλυμα» της απαράδεκτης ρωσικής στρατιωτικής εισβολής, που όπως το ίδιο αναγνωρίζει διεξάγεται για ιμπεριαλιστικούς λόγους, στο όνομα της σωτηρίας του λαού του Ντονμπάς».

Οι ισχυρισμοί είναι πράγματι σοβαροί. Η ασυμφωνία στις εκτιμήσεις για τη φύση του ιμπεριαλιστικού πολέμου πρέπει να αντιμετωπιστεί σοβαρά, καθώς πρόκειται για θέμα επιστήμης και θεωρίας.

Σας έχουμε ήδη εκφράσει τη γνώμη μας νωρίτερα, κατά την επεξεργασία των άρθρων για το ICE, ότι το ιδεολογικό τμήμα και η ηγεσία του ΚΚΕ, κατά την άποψή μας, παρερμηνεύει κάπως τη θεωρία του Λένιν για τον ιμπεριαλισμό, όπως εφαρμόζεται στη σημερινή πραγματικότητα. Εσείς παρουσιάζετε το θέμα ως εξής: σήμερα όλος ο κόσμος να είναι ιμπεριαλιστικός, όλες οι χώρες κυβερνώνται από μονοπώλια και το μόνο που πρέπει να βλέπουμε είναι μια ιδιότυπη πυραμίδα ιμπεριαλιστών της υψηλότερης κατηγορίας, ενός δεύτερου και τρίτου επιπέδου κ.λπ. Όλοι βρίσκονται σε αντιφάσεις μεταξύ τους και όλοι εκμεταλλεύονται και λεηλατούν τους ασθενέστερους.

Ταυτόχρονα φαίνεται να ξεχνάτε το συμπέρασμα του Λένιν ότι ο καπιταλισμός έχει πλέον ξεχωρίσει μια **χούφτα** (λιγότερο από το ένα δέκατο του παγκόσμιου πληθυσμού, με τον πιο «γενναιόδωρο» και υπερβολικό υπολογισμό, λιγότερο από το ένα πέμπτο) ιδιαίτερα πλούσιων και ισχυρών κρατών που λεηλατούν -με απλό «κόψιμο κουπονιών» – **ολόκληρο τον κόσμο**. Αυτή η αντικειμενική κατάσταση αντικατοπτρίστηκε, αν και με διαστρεβλωμένη μορφή, ακόμη και στην αστική έννοια του «χρυσού δισεκατομμυρίου», που ονομάστηκε έτσι λόγω του συνολικού αριθμού αυτών των «ευημερούντων ανθρώπων» που ζουν στα «ληστρικά κράτη».

Εσείς κατά κάποιο τρόπο αποσιωπάτε σεμνά αυτό το σημείο και θεωρείτε αυτή τη λενινιστική θέση ως δήθεν παρωχημένη. Γράφετε επίσης ότι με βάση αυτή τη διαστρεβλωμένη αντίληψη του σύγχρονου κόσμου, το ΚΕΚΡ ερμηνεύει κατά το δοκούν τη ρήση του Λένιν για «μια χούφτα χώρες», που γράφτηκε τότε, όταν τα $\frac{3}{4}$ του πλανήτη ήταν ακόμα αποικίες.

Το δικαιολογείτε αυτό λέγοντας ότι μπορεί δήθεν να αναχθεί το ζήτημα του αγώνα κατά του ιμπεριαλισμού σε έναν αποκλειστικό αντιαμερικανισμό, ο οποίος είναι χαρακτηριστικός για πολλά εθνικά αστικά κράτη και τις αντίστοιχες πολιτικές δυνάμεις. Αυτό, φυσικά, δεν πρέπει να γίνει, συμφωνούμε μαζί σας. Αλλά ο πυρήνας της θεωρίας του Λένιν για τον ιμπεριαλισμό, μαζί με την οικονομική του βάση – τη μονοπώληση της παραγωγής – είναι η θέση που αφορά το γεγονός ότι μια **χούφτα** ηγετικών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, οι οποίες ενώ έχουν πραγματοποιήσει τη διαίρεση του κόσμου και αγωνίζονται να τον ξαναμοιράσουν, επί ιμπεριαλισμού λεηλατούν όλες τις άλλες αστικές χώρες. **Σήμερα η ουσία του ιμπεριαλισμού δεν έχει αλλάξει**. Η σημασία αυτής της «χούφτας» και η επιρροή της στον σημερινό κόσμο έχει αναμφισβήτητα ενισχυθεί σε σύγκριση με την εποχή του Λένιν.

Σήμερα είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής που ηγούνται αυτής της χούφτας. Οι υπόλοιποι παίζουν το ρόλο των υποζυγίων. Δεν συμφωνείτε; Είναι άραγε η Ελλάδα μια ιμπεριαλιστική χώρα; Ή ακόμη και οι πολύ πιο ισχυρές χώρες της ΕΕ; Σε γενικές γραμμές, καμία από αυτές τις χώρες δεν μπορεί σήμερα να μην υπακούσει στις Ηνωμένες Πολιτείες, δεν μπορεί να επιδείξει ανεξαρτησία, γεγονός που επιβεβαιώνεται με θαυμαστό τρόπο από την όλη πρακτική της επιβολής κυρώσεων κατά της Ρωσικής Ομοσπονδίας (ΡΟ). Και μάλιστα ξεκάθαρα σε βάρος τους! Δεν το βλέπετε αυτό; Το να μην βλέπουμε το γεγονός ότι σήμερα μια χούφτα από τα πιο ισχυρά αρπακτικά με επικεφαλής τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ αποτελούν «μια σταθερή βάση για την ιμπεριαλιστική καταπίεση και εκμετάλλευση των περισσότερων εθνών και χωρών του κόσμου, τον καπιταλιστικό παρασιτισμό μιας χούφτας από τα πλουσιότερα κράτη!» είναι, κατά τη δική μας άποψη, ένα πολύ μεγάλο λάθος. Η πολιτική πρακτική της ΕΕ και των άλλων ηγετικών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων σε σχέση με τη σύγκρουση στην Ουκρανία έχει δείξει

ότι δεν υπάρχει σχεδόν καμία ανεξάρτητη πολιτική των χωρών της ΕΕ, υπάρχει το γεγονός ότι οι χώρες αυτές χορεύουν στο ρυθμό των ΗΠΑ, ακόμη και σε βάρος των οικονομιών τους, με την ελπίδα να συνεχίσουν να λεηλατούν τον υπόλοιπο κόσμο στο μέλλον. Οι ΗΠΑ διεξάγουν την πιο επικερδή επιχείρηση: δανειοδοτούν, μορφοποιούν ιδεολογικά και πολιτικά τον φασισμό, ορθώνει το ανάστημά του πάνω από τους λαούς του κόσμου, είναι εχθρικός απέναντί τους και καταστρέφει ακόμη και την αστική δημοκρατία. Ταυτόχρονα [οι ΗΠΑ] αποδυναμώνουν ουσιαστικά τις χώρες της ΕΕ, τουλάχιστον βραχυπρόθεσμα, και ενισχύουν την παρουσία τους στην αγορά αυτή.

Η ανάλυση των γεγονότων δείχνει ότι αν η Ρωσία δεν διέθετε πυρηνικά όπλα, θα μπορούσε κάλλιστα να έχει υποστεί τη μοίρα της Γιουγκοσλαβίας, του Ιράκ και της Λιβύης. Όμως, με δεδομένη την αμυντική ικανότητα της Ρωσίας που κληρονόμησε από την ΕΣΣΔ, οι ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ και της ΕΕ επέλεξαν την τακτική της αναβίωσης του φασισμού στην Ουκρανία και να την στρέψουν εναντίον του Ντονμπάς και της ΡΟ. Ο υπερεξοπλισμός [της Ουκρανίας] εκ μέρους τους και η πολιτική όξυνση της κατάστασης στη γραμμή με το Ντονμπάς, όπως αναγνωρίζουν πολλές χώρες και κόμματα, αν δεν εξανάγκασε, εξώθησε τις ρωσικές αρχές να ξεκινήσουν προληπτική στρατιωτική δράση.

Η δήθεν λανθασμένη θεωρία του «εξαγωγίμου φασισμού»;

Πρέπει να πούμε ότι ορισμένοι από τους δικούς μας και ξένους συντρόφους μπερδεύονται από τον ίδιο τον όρο «εξαγωγίμος φασισμός». Θυμίζει ελαφρώς σε κάποιους την έννοια της «εξαγωγής επαναστάσεων», την οποία οι κομμουνιστές δεν υποστηρίζουν. Κάποιος το ερμηνεύει πρωτόγονα ως πραγματική εξαγωγή, δηλαδή ως εξαγωγή του φασισμού. Πόσο μάλλον μετά τη μετάφραση από τη πλούσια σε παραστατικότητα ρωσική γλώσσα για τους ξένους συντρόφους μπορεί να είναι δύσκολο να κατανοηθεί η ουσία. Δεν επιμένουμε στον όρο, ο οποίος μας προέκυψε ως μια δημοσιολογική εικόνα. Το πιο σημαντικό είναι η ίδια η ουσία του φαινομένου – ο φασισμός στην εξωτερική πολιτική. Ιδιαίτερα αξιοσημείωτοι είναι οι ισχυρισμοί των Ελλήνων συντρόφων ότι το ΚΕΚΡ στην ανάλυσή του επαναλαμβάνει την ολέθρια θεωρία του «εξαγωγίμου φασισμού». Έφτασαν μάλιστα στο σημείο να πουν ότι ο «εξαγωγίμος φασισμός» είναι μια αστική θεωρία, η οποία διατυπώθηκε για πρώτη φορά από τις ρωσικές αστικές πολιτικές δυνάμεις κατά τη διάρκεια της «Πορτοκαλί Επανάστασης» στην Ουκρανία το 2006.

Βρισκόμαστε σε δυσάρεστη θέση να κάνουμε αυτή την παρατήρηση, ωστόσο, πρώτον, το παραπάνω είναι απροκάλυπτα αναληθές. Η ανάλυση των εκφάνσεων του φασισμού στην εξωτερική πολιτική, την οποία στη δημοσιολογία αποκαλούμε συχνά «εξαγωγίμο φασισμό», πραγματοποιήθηκε για πρώτη φορά, μεταξύ άλλων και με τη δική μας συμμετοχή, από τον Μπορίς Λαβρέντιγιεβιτς Φετίσοφ, τιμημένο εργάτη του πολιτισμού της Ρωσικής Σοβιετικής Ομοσπονδιακής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας και δημοσιεύθηκε το 2009 από τη ρωσική κοινωνικό-πολιτική εφημερίδα «Ναρόντναγια Πράβντα [Λαϊκή Αλήθεια]». Στη συνέχεια συζητήθηκε, συμφωνήθηκε και υιοθετήθηκε ως θέση στην ολομέλεια της ΚΕ του ΚΕΚΡ. Στη συνέχεια, το 2012, η υπόθεση τέθηκε υπόψη του Solidnet. Οι Έλληνες σύντροφοι υπενθυμίζουν ότι έγινε μια σοβαρή συζήτηση στις σελίδες του περιοδικού ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ. Επιπλέον, θεωρούν ότι η πρακτική επιβεβαίωσε πλήρως την προειδοποίηση που έθεσε το ΚΚΕ το 2014 ότι αυτή η θεωρία θα οδηγούσε σε μια λανθασμένη πορεία συνεργασίας με τις αστικές πολιτικές δυνάμεις.

Εμείς υποστηρίζουμε ότι η πρακτική επιβεβαίωσε πλήρως την ανάλυση και την πρόβλεψή μας. Και η απόκλιση των εκτιμήσεών μας προκλήθηκε από την παραίτηση των Ελλήνων συντρόφων από την επιστημονική προσέγγιση, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα και την απόρριψη του ορισμού της Κομιντέρν για το φασισμό. Οι σύντροφοι κατά κάποιο τρόπο δεν λένε γι' αυτό ανοιχτά και άμεσα, αλλά γράφουν αρκετά περίπλοκα: «Ας μην ξεχνάμε όμως ότι αυτός ο ορισμός διαμορφώθηκε ενώ υπήρχε και σοβαρή αντιπαράθεση εκ μέρους στελεχών της Κομμουνιστικής Διεθνούς και, το κυριότερο, στην πράξη φάνηκε η αδυναμία του ν' αποδώσει τη σχέση φασισμού – καπιταλισμού κι έτσι να υπολογιστεί στη στρατηγική του Διεθνούς Κομμουνιστικού Κινήματος».

Είναι παράξενο, ακόμα και οδυνηρό να το ακούει κανείς. Επομένως αυτός ο ορισμός του Δημητρώφ αποδείχτηκε αβάσιμος; Υπενθυμίζουμε: «**Ο φασισμός στην εξουσία** είναι μια φανερά τρομοκρατική δικτατορία των πιο αντιδραστικών, των πιο σοβινιστικών, των πιο ιμπεριαλιστικών στοιχείων του χρηματιστικού κεφαλαίου, μια ειδική μορφή ταξικής κυριαρχίας της αστικής τάξης... Ο φασισμός δεν είναι ούτε η κυβέρνηση πέρα από τάξεις, ούτε η κυβέρνηση των μικροαστών ή των λούμπεν-προλεταρίων επί του οικονομικού κεφαλαίου. Ο φασισμός είναι η κυβέρνηση του ίδιου του χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου. Είναι μια οργανωμένη σφαγή της εργατικής τάξης και του επαναστατικού κομματιού της αγροτιάς και της διανοήσης. **Ο φασισμός στην εξωτερική του πολιτική**, είναι η πιο άγρια μορφή του **σοβινισμού**, που καλλιεργεί ζώδες μίσος εναντίον άλλων λαών».

Στην ανάλυσή μας λοιπόν γίνεται λόγος ακριβώς για τον **φασισμό στην εξωτερική πολιτική!** Ο φασισμός συνίσταται στην απόρριψη των δημοκρατικών μορφών αστικής κυριαρχίας και στη μετάβαση στην αποκάλυπτη αστική ιμπεριαλιστική τρομοκρατία. Στον σημερινό κόσμο, τα περισσότερα από τα πιο ανεπτυγμένα αστικά κράτη χρησιμοποιούν διάφορες μορφές με την επίφαση της αστικής δημοκρατίας στην εσωτερική τους πολιτική και απέχουν από την εφαρμογή της δικτατορίας με ανοιχτή τρομοκρατική μορφή. Άλλο θέμα είναι το τι διαδραματίζεται στη διεθνή σκηνή. Υποστηρίζουμε ότι μετά την ήττα του σοσιαλισμού στην ΕΣΣΔ και στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης (είμαστε βέβαιοι προσωρινή), υπήρξε μια αρνητική μετατόπιση στην ισορροπία δυνάμεων που καθορίζει την κατάσταση παγκοσμίως. Πρώτον, ελλείπει παραδειγμάτων από τις σοσιαλιστικές χώρες, το κεφάλαιο προχώρησε σε μια ολομέτωπη επίθεση κατά των δικαιωμάτων των εργαζομένων στην εσωτερική πολιτική. Δεύτερον, οι ιμπεριαλιστές προσπαθούν να λύσουν τα εσωτερικά τους προβλήματα μέσω της εξωτερικής επέκτασης. Στην εξωτερική πολιτική, ο παγκόσμιος ιμπεριαλισμός, και πάνω απ' όλα η δύναμη κρούσης του, οι ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ και των χωρών του ΝΑΤΟ, έχει γίνει πολύ πιο αχαλίνωτος, επιθετικός, χωρίς κανένα σεβασμό στους αστικοδημοκρατικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου και στη λεγόμενη κοινή γνώμη. Παραδείγματα είναι οι σφαγές στη Γιουγκοσλαβία, το Αφγανιστάν, το Ιράκ, τη Λιβύη, σήμερα τη Συρία, οι απειλές κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κορέας και του Ιράν, η έναρξη και η υποστήριξη της σημερινής αιματηρής σύγκρουσης στην Ουκρανία. Σύμφωνα με τα λόγια του Λένιν, «Μπροστά μας βρίσκεται τελείως γυμνός ο ιμπεριαλισμός που ούτε το θεωρεί καν απαραίτητο να σκεπαστεί με κάτι, πιστεύοντας πως κι έτσι είναι μεγαλοπρεπής» [Άπαντα, τ. 42, σ. 63].

Θεωρούμε τη συνεχιζόμενη κλιμάκωση των εντάσεων στη Μέση Ανατολή και την Ουκρανία ως εξάπλωση του νεοφασισμού – «εξαγωγίμου φασισμού». Ο «εξαγωγίμος

φασισμός» είναι μια αποκάλυπτη τρομοκρατική ιμπεριαλιστική πολιτική βίας και αιματηρών λύσεων για τα συμφέροντα του παγκόσμιου ιμπεριαλισμού, η οποία αγνοεί όλους τους νόμους και τους κανόνες του διεθνούς δικαίου, πυρήνας της οποίας είναι το χρηματιστικό κεφάλαιο. Πρόκειται για μια σύγχρονη μορφή φασισμού. Ταυτόχρονα, **ο σοβινισμός στην πιο ωμή του μορφή** εκδηλώνεται σήμερα με τους ισχυρισμούς των Αμερικανών προέδρων περί αυτοκρατοριών του κακού, περί χωρών-παριών, περί ιδιαίτερης ευθύνης των ΗΠΑ για την τύχη ολόκληρου του κόσμου με το συμπέρασμα ότι τους έχει δοθεί το δικαίωμα να αποφασίζουν για τα πάντα!

Η άρνηση αυτού του γεγονότος, της αντιδραστικής κυριαρχίας των ΗΠΑ, είναι θανατηφόρος για τον καθορισμό της θέσης και της τακτικής του αγώνα των Κομμουνιστικών Κομμάτων. Εξ ου και ο σκεπτικισμός σας σχετικά με τις εκδηλώσεις του φασισμού στην εξωτερική πολιτική – του «εξαγωγίμου φασισμού» – ακόμη και η απόρριψη εκ μέρους σας του ορισμού της Κομιντέρν για τον φασισμό. Και αυτό σας οδήγησε σε τελική ανάλυση στη μηχανική μεταφορά των εκτιμήσεων που αφορούσαν το 1914-1917, την εποχή του Πρώτου Ιμπεριαλιστικού Πολέμου, στη σημερινή κατάσταση.

Γράφετε ότι η κριτική του ΚΕΚΡ είναι αβάσιμη και παράλογη, αλλά έχουμε αποτυπώσει όλα αυτά τα σημεία στην Εισήγηση της Κεντρικής Επιτροπής προς την Ολομέλεια του Μαρτίου (26.03.2022) [«Για τη στάση του ΚΕΚΡ απέναντι στις πολεμικές ενέργειες της ρωσικής κυβέρνησης και των ενόπλων δυνάμεων του Ντονμπάς στην Ουκρανία»](https://rkrp-rpk.ru/2022/03/31/06-отношении-ркрп-к-военным-действиям) (<https://rkrp-rpk.ru/2022/03/31/06-отношении-ркрп-к-военным-действиям>). Μπορείτε να διαβάσετε την εισήγηση και είμαστε στη διάθεσή σας να απαντήσουμε στις ερωτήσεις και στην κριτική σας. Φοβούνται την κριτική μόνο οι άνθρωποι που δεν έχουν αυτοπεποίθηση. Το ΚΕΚΡ είναι πεπεισμένο για τη θέση του και έτοιμο να αποσαφηνίσει τις σχέσεις του.

Εσείς, αγαπητοί σύντροφοι, γράφετε ότι «από τη μια πλευρά, το ΚΕΚΡ αναγνωρίζει στα λόγια τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, ο οποίος είναι αποτέλεσμα ενδοϊμπεριαλιστικών συγκρούσεων, και από την άλλη, ενώ ισχυρίζεται ότι «προστατεύει το λαό του Ντονμπάς» και υποτίθεται την «αποναζιστικοποίηση» της Ουκρανίας, στην πραγματικότητα στηρίζει την ιμπεριαλιστική εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία, τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και τη ρωσική αστική τάξη, την οποία θεωρεί εγγυητή του αγώνα κατά του φασισμού».

Το μόνο που δείχνει αυτό είναι ότι δεν έχετε κατανοήσει, σύμφωνα με τα λόγια του Λένιν, «το βασικό οικονομικό πρόβλημα, που, χωρίς τη μελέτη του, **δεν μπορεί να καταλάβει κανείς τίποτε από την εκτίμηση του σύγχρονου πολέμου και της σύγχρονης πολιτικής** (εδώ και στη συνέχεια η έμφαση του συντ.), και συγκεκριμένα: το πρόβλημα της οικονομικής ουσίας του ιμπεριαλισμού» [Άπαντα, τ. 27, σ. 308].

Αδιαμφισβήτητα, ο πόλεμος είναι για τη ρωσική αστική τάξη, η οποία είναι πολύ πιο αδύναμη, η οποία βρίσκεται στο στάδιο του γίγνεσθαι του ιμπεριαλισμού, στο στάδιο του να γίνει και αυτή ιμπεριαλιστική, καθώς η αστική Ρωσία υπερασπίζεται τα συμφέροντά της, την επιδίωξή της να εκμεταλλευτεί η ίδια τους αγωγούς φυσικού αερίου και πετρελαίου και άλλους πόρους της χώρας, συμπεριλαμβανομένων και των ανθρώπινων. Αλλά αυτό διόλου δεν σημαίνει ότι για την εργατική τάξη της Ρωσικής Ομοσπονδίας είναι αδιάφορη η μακροχρόνια,

επίμονη και επιθετική εκστρατεία κατά της Ρωσίας από τις δυνάμεις των ΗΠΑ, του NATO και της ΕΕ, ότι δεν παρατηρούμε τη χρήση του αποκάλυπτου φασισμού ως όπλου στην Ουκρανία, ότι η προοπτική επανάληψης της τύχης της Γιουγκοσλαβίας, του Ιράκ ή της Λιβύης είναι δήθεν προτιμότερη για τη ρωσική εργατική τάξη από την καταπίεση [μόνο] εκ μέρους της εγχώριας αστικής τάξης. Σήμερα οι στρατιωτικές ενέργειες της Ρωσικής Ομοσπονδίας δεν αποσκοπούν περισσότερο στην κατάληψη πόρων και αγορών μέσω της υποταγής της Ουκρανίας, παρά στην προστασία των συμφερόντων της αστικής Ρωσίας, των ρωσικών κεφαλαίων, ακόμη και της ακεραιότητας της χώρας. Δεν υποστηρίζουμε την [αστική] εξουσία και δεν καλούμε όλες τις δυνάμεις να συσπειρωθούν γύρω της, όπως κάνει το ΚΚΡΟ. Τουναντίον, απευθύνουμε προσκλητήριο, ώστε να χρησιμοποιηθεί η κατάσταση για να αποσαφηνιστούν οι πραγματικές αιτίες των τραγωδιών που βιώνουμε και για τη διοργάνωση του αγώνα κατά του καπιταλισμού, υπέρ του σοσιαλισμού και της αποκατάστασης της ΕΣΣΔ. Αλλά δεν ζητάμε απλώς να σταματήσει ο πόλεμος, γιατί αυτό θα σήμαινε ουσιαστικά αξίωση να σταματήσει ο πόλεμος κατά του φασισμού. Με τον πραγματικό φασισμό, που τρέφεται και καθοδηγείται από τα μεγαλύτερα ιμπεριαλιστικά αρπακτικά, που ο ίδιος αυτοαποκαλείται διάδοχος των φασιστών του 1941-45, που σήμερα χρησιμοποιεί αποκάλυπτα τους άμαχους πολίτες ως ανθρώπινη ασπίδα. Επ' ουδενί λόγω δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό. Πιστεύουμε ότι είναι εφικτό και αναγκαίο να χτυπήσουμε τους φασίστες με κάθε όπλο, με την προσέγκυση σε αυτό όλων των πιθανών δυνάμεων. Ταυτόχρονα, οφείλουμε να εισαγάγουμε εκεί τον συνειδητό παράγοντα, δηλαδή να ασκούμε αγκιτάτσια (εναργή προπαγάνδα -σ.τ.μ.) ώστε να αναβαθμίζεται ο αντιφασιστικός αγώνας σε αγώνα υπέρ του σοσιαλισμού.

Και οι εκκλήσεις για την ήττα της δικής μας κυβέρνησης σε αυτόν τον πόλεμο δεν ανταποκρίνονται στην ουσία της στιγμής, δεν βοηθούν στην προσέγγιση της επανάστασης, εφ' όσον δεν παρατηρείται αντίστοιχη [επαναστατική] κατάσταση και σήμερα, σύμφωνα με τα λόγια του Λένιν, δεν είναι ακόμα εφικτός ο συντονισμός και η πρακτική αλληλοβοήθεια των επαναστατικών κινημάτων σε όλες τις εμπόλεμες χώρες. Τυχόν νίκη των ΗΠΑ και του NATO σήμερα θα είναι νίκη του επιτιθέμενου φασισμού. Ενίσχυση του εκφασισμού των καθεστώτων παρατηρείται σε όλες τις χώρες της ΕΕ, ιδίως στη Βαλτική.

Αυτό το σημείο είναι πολύ δύσκολο να κατανοηθεί, καθώς ο πειρασμός να προβεί κανείς σε απλή μεταφορά των εκτιμήσεων της εποχής του Πρώτου Ιμπεριαλιστικού Πολέμου στο σήμερα είναι μεγάλος.

Κριτική στο ΚΚΕ

Γράφετε ότι το ΚΕΚΡ κατηγορεί ανεδαφικά το ΚΚΕ για «λάθη» καθώς και για έλλειψη αλληλεγγύης προς το λαό του Ντονμπάς. Αυτό, φυσικά, διόλου δεν ισχύει. Αναγνωρίζουμε βεβαίως ότι συμπάσχετε με το λαό του Ντονμπάς και καταδικάζετε τις φασιστικές εκφάνσεις του καθεστώτος του Κιέβου. Μαζί με τους κομμουνιστές του Ντονμπάς και της Ουκρανίας, είμαστε ευγνώμονες στο ΚΚΕ για τις διαμαρτυρίες που πραγματοποιεί με συνέπεια από το 2014, συμπεριλαμβανομένων και αυτών στις οποίες προέβη από το βήμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Αλλά αυτό είναι αλληλεγγύη και υποστήριξη προς τα θύματα, προστασία του δοκιμαζόμενου και καταπιεσμένου πληθυσμού. Ωστόσο, εμείς ως κόμμα, προπαντός, υποστηρίζουμε τον αγώνα του ίδιου αυτού του λαού εναντίον των φασιστών, και

στο μέτρο των δυνάμεών μας συμμετέχουμε οι ίδιοι σε αυτόν, βοηθώντας στο γίγνεσθαι των κομμουνιστικών δυνάμεων στις δημοκρατίες.

Με την ευκαιρία αυτή εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας στους βουλευτές του ΚΚΕ, οι οποίοι λόγω της πολιτικής τους δραστηριότητας κατά του πολέμου συμπεριλήφθηκαν στην επίσημη «μαύρη λίστα» του αντιδραστικού καθεστώτος του Κιέβου. Επιτρέψτε μας όμως να σας πούμε ότι οι σύντροφοί μας στο Ντονμπάς συμμετέχουν άμεσα στις πολεμικές ενέργειες, υφίστανται απώλειες σε τραυματίες και νεκρούς συντρόφους. Ένας κοινός μας φίλος, ο ηγέτης του Εργατικού Μετώπου του Ντόνμπας, ο Νικολάι Μπελοστένι, ο οποίος πολέμησε το 2014-15, πήγε να εγγραφεί στην πολιτοφυλακή στο στρατολογικό γραφείο, αλλά ως 69χρονο δεν τον έχουν πάρει ακόμα. Σήμερα εργάζεται ως οδηγός ασθενοφόρου Μεταφέρει, ενίοτε εκτεθειμένος σε πυρά, τραυματίες, συμπεριλαμβανομένων στρατιωτών των ενόπλων Δυνάμεων της Ουκρανίας, από τη Μαριούπολη σε νοσοκομεία της Λαϊκής Δημοκρατίας του Ντονιέτσκ. Ενώ τα παιδιά που είναι νεότερα πολέμου. Και το γεγονός ότι η ρωσική αστική τάξη, διόλου για ιδεολογικούς λόγους, αναγκάζεται να βοηθήσει τον αγώνα τους, δεν αναιρεί τον δίκαιο χαρακτήρα αυτού του αγώνα και την απόλυτη αναγκαιότητά του.

Εσωκομματικές διαδικασίες στο ΚΕΚΡ

Οι Έλληνες σύντροφοι σημειώνουν: «Η τελευταία εξέλιξη απειλεί να δώσει συντριπτικό ιδεολογικοπολιτικό χτύπημα στο ΚΕΚΡ, όπως φάνηκε και από τη λεγόμενη «Συνδιάσκεψη για τη στήριξη της πάλης ενάντια στον φασισμό στην Ουκρανία», που πραγματοποιήθηκε στις 20/3/22 στην έδρα της ΚΕ του ΚΕΚΡ».

Γνωρίζετε ότι και στο κόμμα μας έχουν δημιουργηθεί ορισμένες εντάσεις για το θέμα αυτό. Υπήρξαν ακόμη και παραιτήσεις ασταθών συντρόφων από την Κεντρική Επιτροπή και από τις τάξεις του Κόμματος. Και πρέπει να σημειώσουμε με λύπη μας ότι εκούσια ή ακούσια σε αυτές διαδικασίες συμβάλλουν και σύντροφοι από το ΚΚΕ, συμπεριλαμβανομένου του γεγονότος ότι δεχτήκατε την υπογραφή μιας ομάδας νέων, δήθεν εκ μέρους της οργάνωσης της Επαναστατικής Κομμουνιστικής Ένωσης Νεολαίας (Μπολσεβίκοι), κάτω από μια δήλωση 42 κομμάτων, παρά το γεγονός ότι σας είχαμε ενημερώσει ότι εκ των πραγμάτων πρόκειται για προβοκάτορες που προσπαθούν να οικειοποιηθούν/καπηλευτούν το σήμα και την ιστοσελίδα της Κομσομόλ. Εσείς, όχι μόνο δεν δώσατε σημασία σε αυτό, αλλά επιπλέον επαναλάβατε αυτή την παραπληροφόρηση στην εφημερίδα «Ριζοσπάστης» που απευθύνεται στον μαζικό αναγνώστη, οδηγώντας εκ των πραγμάτων σε παραπλάνηση για τη θέση της Επαναστατικής Κομμουνιστικής Ένωσης Νεολαίας (Μπολσεβίκοι). Πιστεύουμε ότι τέτοιες ενέργειες επίσης δεν συμβάλλουν στην ενίσχυση των συντροφικών σχέσεων μεταξύ των κομμάτων μας.

Επιπλέον, σημειώνουμε τις προσπάθειές σας για παρέμβαση στο εσωτερικό πολιτικό μας έργο αξιοποιώντας φωνές αντιπάλων του Κόμματός μας. Έτσι μας γράφετε: «... με μεγάλη θλίψη παρατηρούμε τις κοινές δραστηριότητές σας με ρωσικές ακροδεξιές εθνικιστικές οργανώσεις, όπως το κόμμα «Άλλη Ρωσία» («εθνικομπολσεβίκοι»).

Έχουμε ήδη δώσει εξηγήσεις για τα θέματα αυτά στην ιστοσελίδα του κόμματος και στην εφημερίδα «Εργαζόμενη Ρωσία» («ΤΡΟΥΝΤΟΒΑΓΙΑ ΡΩΣΙΑ»), τις οποίες είχατε τη δυνατότητα να διαβάσετε. «Η Άλλη Ρωσία δεν είναι σε καμία περίπτωση σοσιαλιστική οργάνωση, αλλά επ' ουδενί λόγω δεν είναι ακροδεξιό κόμμα. Δεν

είναι ουσιαστικά καθ' όλα κόμμα, γιατί δεν έχει σαφώς καθορισμένες ταξικές θέσεις, αλλά δεν υποστηρίζει το καθεστώς της ιδιωτικής καπιταλιστικής ιδιοκτησίας και ένα από τα λαϊκίστικα συνθήματά της είναι «Ο καπιταλισμός είναι σκατά!» Είναι κυρίως νέοι άνθρωποι, δεν είναι τόσο εθνικιστές όσο πατριώτες του σοβιετικού παρελθόντος και του μεγαλείου της ΕΣΣΔ, στην οποία όλοι οι λαοί είχαν τη θέση τους με αξιοπρέπεια. Στις αποσκευές τους περιλαμβάνεται η ύψωση της κόκκινης σημαίας πάνω από τη Ρίγα (17 Νοεμβρίου 2000), για την οποία τους επιβλήθηκαν πραγματικές ποινές φυλάκισης. Εκπρόσωποί τους δεν πολεμούν στο Ντονμπάς υπέρ του ρωσικού κόσμου, αλλά κατά των φασιστών. Προσπαθούμε να εισάγουμε στοιχεία ταξικής συνείδησης σε αυτή τη νεανική υποκουλτούρα, συμπεριλαμβανομένης της κατανόησης της λενινιστικής αντίληψης για την εθνική υπερηφάνεια των Μεγαλωρώσων. Δεν τα καταφέρνουμε πάντα, αλλά αρκετά συχνά. Συνεργαζόμαστε εδώ και πολλά χρόνια και θα συνεχίσουμε να συνεργαζόμαστε.

Για αυτό λοιπόν θα θέλαμε να μας συμβουλευέστε πριν καταλήξετε σε οποιαδήποτε συμπεράσματα. Σε κάθε περίπτωση, δεν πρόκειται να ανεχθούμε σιωπηλά διαστρεβλώσεις της θέσης μας, ακόμη και των ίδιων των ιστορικών γεγονότων.

Το γεγονός ότι στις γραμμές της πολιτοφυλακής του Ντονμπάς συχνά δεν πολεμούν τα πιο προηγμένα, αλλά ποικίλα ορθόδοξα, κοζάκικα, εθνικοπατριωτικά, ακόμη και αντικομμουνιστικά στοιχεία, διόλου δεν αναιρεί τη φύση του αντιφασιστικού αγώνα. Όπως δίδαξε ο Λένιν είναι ανέφικτη η νίκη μόνο με την πρωτοπορία. Είναι απαραίτητο να προσελκύουμε και να χρησιμοποιούμε κάθε δύναμη, οφείλουμε να χτυπάμε τους φασίστες με όλα τα όπλα. Δεν είναι τυχαίο ότι τον πυρήνα της αντίστασης κατά των Ναζί αποτελούν οι ανθρακωρύχοι και οι χειριστές τρακτέρ, γεγονός το οποίο ακόμη και ο πρόεδρος Πούτιν αναγκάστηκε να παραδεχτεί. Και φωνάζετε τη φρουρά σε επιφυλακή όταν «στο όνομα της αντιμετώπισης του φασισμού ανοίγει ο δρόμος για συνεργασία με τον ομορτισμό, με τη σοσιαλδημοκρατία, με αστικές πολιτικές δυνάμεις, με τμήματα της αστικής τάξης». Ναι, ακόμα και με τον διάβολο! Ας αντλήσουμε διδάγματα από την ΕΣΣΔ και τον Στάλιν.

Το ΚΕΚΡ έχει ήδηθεν ξεκινήσει μια επικίνδυνη πολιτική πορεία

Εν κατακλείδι, είμαστε υποχρεωμένοι να διαφωνήσουμε κατηγορηματικά με τη δήλωση του Τμήματος Διεθνών Σχέσεων: *«Με την παρούσα επιστολή σας καλούμε να επανεξετάσετε τη θέση σας, η οποία όχι μόνο δεν ανταποκρίνεται στις ιδρυτικές διακηρύξεις της ΔΚΕ και της ΕΚΠ, αλλά και σας αποκόπτει από τη γραμμή των συνεπών δυνάμεων του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος»*. Επιτρέψτε μας να πληροφορηθούμε το εξής: ποιος σας έχει επιφορτίσει με το αποκλειστικό δικαίωμα του καθορισμού των ορίων μεταξύ συνεπών και ασυνεπών δυνάμεων του κομμουνιστικού κινήματος; Τόσο η ΔΚΕ όσο και η ΕΚΠ, όπως εμείς γνωρίζουμε, διέπονται από διαδικασία συλλογικής εξέτασης ζητημάτων και λήψης αποφάσεων. Κατά τη γνώμη μας, εδώ εσείς εκδηλώνετε το ίδιο εκείνο στοιχείο της κομμουνιστικής υπεροψίας που προαναφέραμε και το οποίο έχει φονέψει πολλά κόμματα με ένδοξο επαναστατικό παρελθόν.

Εν κατακλείδι, δηλώνουμε ευθέως ότι φυσικά και συμφωνούμε με τον ισχυρισμό σας: *το ΚΕΚΡ έχει ξεκινήσει μια επικίνδυνη πολιτική πορεία*. Μόνο που αυτό το κάναμε ήδη στα σπλάχνα του ΚΚΣΕ, καταπολεμώντας τον εκφυλισμό του και την κυριαρχία του Γκορμπατσόφ, το κάναμε το 1991, όταν στην απαγόρευση της δράσης

του ΚΚΣΕ από τον Γέλτσιν, απαντήσαμε ότι το 1941 μας ήλθαν και πιο σκληροί τύποι με απαγορευτικές αξιώσεις και τελικά ιδρύσαμε το ΚΕΚΡ. Το 1993, όταν συμμετείχαμε στην [ένοπλη] υπεράσπιση του Οίκου των Σοβιέτ, ο οποίος δέχτηκε πυρά από τα τανκς του Γέλτσιν. Έχουμε πάρει το δρόμο του αγώνα έχοντας πλήρη συνείδηση και θαυμάσια επίγνωση του κινδύνου που απορρέει από την απομάκρυνση από τις αρχές του μαρξισμού-λενινισμού. Μαθαίνουμε από τους Μπολσεβίκους και τον Λένιν: «Μπορείς να νικήσεις έναν πιο ισχυρό αντίπαλο, μόνο εντείνοντας στο έπακρο τις δυνάμεις και χρησιμοποιώντας υποχρεωτικά, με την πιο μεγάλη επιμέλεια, φροντίδα, προσοχή και επιδεξιότητα κάθε, έστω και την ελάχιστη, «ρωγμή» ανάμεσα στους εχθρούς, κάθε αντίθεση συμφερόντων ανάμεσα στην αστική τάξη των διαφόρων χωρών, ανάμεσα στις διάφορες ομάδες ή κατηγορίες της αστικής τάξης στο εσωτερικό της κάθε χώρας – όπως και κάθε, έστω και την ελάχιστη, δυνατότητα να αποκτήσεις μαζικό σύμμαχο, έστω και προσωρινό, ταλαντευόμενο, ασταθή, αβέβαιο και συμβατικό. **Όποιος δεν το κατάλαβε αυτό, δεν κατάλαβε ούτε κόκκο από το μαρξισμό και από τον επιστημονικό, σύγχρονο, σοσιαλισμό γενικά**» [Άπαντα, τ . 41, σ. 55].

Μόνο άνθρωποι χωρίς αυτοπεποίθηση μπορούν να φοβούνται προσωρινές συμμαχίες, ακόμη και με αναξιόπιστους ανθρώπους. Εμείς έχουμε αυτοπεποίθηση, επομένως, με κάθε σεβασμό προς εσάς, επιφυλασσόμαστε επίσης του δικαιώματος να υπερασπιστούμε τη μαρξιστική-λενινιστική προσέγγισή μας στην πολιτική πρακτική.

Ακολουθούμε αταλάντευτα το δρόμο που επιλέξαμε!

Με συντροφικούς χαιρετισμούς και την ευχή να σκεφτείτε τα θέματα που τέθηκαν.

19.05.2022 Λένινγκραντ.

[1] Στο πρωτότυπο «**межимпериалистические противоречия**», που σημαίνει **διιμπεριαλιστικές αντιφάσεις**, δηλ. αντιφάσεις **μεταξύ** ιμπεριαλιστικών κρατών και συνασπισμών τους. Στα ελληνικά κείμενα του ΚΚΕ χρησιμοποιείται ο όρος «**ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις**» [ακριβής μετάφραση στη ρωσική: «**внутри-империалистические противоположности**»], που παραπέμπει σε **αντιθέσεις στο εσωτερικό κάποιου «ενιαίου ιμπεριαλισμού», «υπεριμπεριαλισμού», «ολοκληρωτικού καπιταλισμού», «πυραμίδας» κ.λπ.** Από τα χωρία που παραθέτει το ΚΕΚΡ φαίνεται ότι στην ρωσική απόδοση των κειμένων του ΚΚΕ χρησιμοποιείται ο όρος «**межимпериалистические противоречия**» – δι-ιμπεριαλιστικές αντιφάσεις. Επιπλέον, από την φιλοσοφική-μεθοδολογική άποψη, η «**αντίθεση**» συνιστά το πλέον προωθημένο στάδιο-αναβαθμό διαμόρφωσης του γίνεσθαι της **αντίφασης**. Δεν γνωρίζουμε εάν η εν λόγω ανακρίβεια συνιστά γλωσσικό/μεταφραστικό πρόβλημα.